

[Jensen-Brobj.]

Vi vil gerne deltage paa den Linie, som blev trukket op i Venstrepartiets Betænkning i Landstinget i 1931—32, og hvori Partiet opstiller 3 Hovedprincipper for en saadan Trustlovgivning. Den skal gaa ud paa at værne Forbruget mod økonomiske Virkninger af usunde Prisaftaler og at støtte det sunde Erhvervs frie Udvikling mod Tryk af Truster og lignende, men Loven skal lægges saaledes til Rette, at ethvert Posekiggerisystems Indførelse modvirkes.

Det var denne Linie, vi gik til Lovgivning paa sidst, og det er denne Linie, vi staa paa i Dag, og det er paa denne Linie, den højtærede Minister kan finde os rede til Forhandling om Fortsættelse af Lovgivningen. Men det, den højtærede Handelsminister har foreslaaet her, betegner en kolossal Udvidelse, og det vil medføre en ret dyr Administration. I Stedet for et Udvalg paa 3 Medlemmer skal der være et Raad paa 9 Medlemmer, hvoraf Formanden skal udnævnes af Kongen, selvfølgelig efter Indstilling af Handelsministeren. Disse Medlemmer skal have et alsidigt Kendskab til Erhvervslivets forskellige Sider, ogsaa nationaløkonomisk og teknisk Kundskab. Ja, det forstaar man; naar der skal være saa stort et Udvalg, er det nødvendigt at faa Repræsentanter, der besidder en saadan Indsigt. Formanden maa ikke have Spor med privat Erhvervsvirksomhed at gøre, han skal staa helt uden for denne, hvormod man ikke er gaaet saa vidt i sine Krav med Hensyn til Medlemmerne; man har ønsket, at de saa vidt muligt skulde være uafhængige af Erhvervsvirksomheder og Erhvervsorganisationer, men man har alligevel ogsaa indset, at det vilde være vanskeligt at faa et Raad, der virkelig besad Sagskundskab, naar Medlemmerne slet ikke havde Forbindelse med Erhvervslivet. Derfor har man indsat den Bestemmelse, at naar en Sag, der forhandles, berører Erhvervsvirksomheder eller Erhvervsorganisationer, som et Medlem er interesseret i eller har Tilknytning til, skal vedkommende træde tilbage, og saa skal der indtræde en Stedfortræder for ham. Men det er ikke nok med, at vi faar dette Kontrolraad, man skal ogsaa have et Sekretariat knyttet dertil, hvis Leder skal udnævnes af Ministeren for Handel og Industri. Kontrolraadet skal have Ret til at antage den fornødne Medhjælp og skal kunne tilkalde særlige sagkyndige i det Omfang, Raadet selv skønner fornødent. Der skal ogsaa være Medhjælpere for Sekretariatets Leder. Sekretariatet bliver med andre Ord noget i Smag med et Departement.

Hvis dette bliver gennemført saaledes som foreslaaet i Lovforslaget, skal det nok vise sig at blive en dyr Institution. Men den højtærede Handelsminister er jo ikke ukendt med den Slags dyre Institutioner; han har et godt Forbillede i Valutacentralens Administration og har set, hvordan den er svulmet op.

Endelig faar dette Kontrolraad en meget udstrakt Myndighed; for det første paalægges det jo alle S sammenslutninger af den i § 8 nævnte Art at gøre Anmeldelse til Raadet. Ikke alene skal de anmeldes, men der skal laves et Register over alle disse S sammenslutninger. Det er overladt til Handelsministeren at bestemme, hvor meget der skal offentliggøres af Materialet, og ligeledes, hvor meget der skal offentliggøres af de Beretninger, som kommer fra dette Kontrolraad. Kontrolraadet faar altsaa Magt og Myndighed til at kræve, at alle S sammenslutninger, der beskæftiger sig med Regulering af Pris-, Produktions-, Omsætnings- eller Transportforhold, skal anmeldes. Endvidere Virksomheder, som i Kraft af deres Størrelse, Karakter eller andre Forhold øver en bestemmende Indflydelse paa Pris-, Produktions-, Omsætnings- eller Transportforhold, og endelig de Virksomheder, hvor der er Forskrifter vedrørende saadanne Forhold for en Flerhed af deres Funktioner.

Kontrolraadet har Ret til at kræve alle Oplysninger meddelt. Der er ikke noget at sige til, at det har Ret til at kræve Oplysninger, men man gaar et temmelig stort Skridt videre her, idet man kan forlange alle Regnskabsbøger udleveret, og endelig gives der Ret til paa Stedet at foretage Undersøgelse og til at indkalde Personer til mundtlig Forklaring. Man kan med andre Ord afholde Forhør over alle i Virksomheden ansatte Folk, kalde dem op til et mundtligt Forhør. Det er efter min Mening en alt for stor Beføjelse, man her giver dette Raad, og jeg vil tro, at dette vil føles som et snærende og et skarpt Indgreb i Virksomhedernes Arbejde. Vi maa jo nemlig huske paa, at det er alle Virksomheder, alle Brancher, der kommer herindunder, og det derfor vil være det, man betegner som Posekiggeri.

Der er givet en Bestemmelse om, at hvis der er særlige tekniske Hemmeligheder, kan man fremsætte en Begæring over for Kontrolraadets Formand om ikke at være tvunget til at give Oplysninger for det samlede Raads Medlemmer. Der er Mulighed for, at der kan gives Dispensation her, saa man ikke skal plapre sine tekniske